

carretada, el qu' es senyal de que en la plástica olotina no hi jugan més qu' un paper purament accidental. En cambi qui 'n be de Deu de cims esblanqueits per la neu rosada per el suau Sol d' hivern ó esblaymada per les boyres primerenques! Quina magestuosa varietat d' arbres lluhint les llurs aristocracies de vellurie, de brancatje, de fulles y de forma! Gracias á Deu que veig qui sap cantar la forma dels roures, de les alsines, de les nogueres de tendra verdor y de les freixes encara més esblanqueides, dels prats tendres sechs ó florits y de aquells camps de fajol qu' en mitg de l' estiu cubreixen les planes y les feixes de la flor nevada que 'n Joaquim Vayreda feu estimar dels que buscan la bellesa de les coses.—Y 'ls cels? En Berga, que recullidament pinta l' amor que sent per la seva terra, no admira menys els cels que l' envolcallan de vels tendrament colorats quant el temps es rúfol ó que l' enmarcan d' un blau puríssim tant bon punt arriba la primera alenada de bon temps. Entre 'ls dos extrems, neda rodonament inflada, la nuvolada blanca de l' estiu ó la grisenca de la tardor y de la primavera.

Al costat d' en Joseph Berga, un altre pintor olotí també poch conegut á Barcelona, exposa prou obras pera ferse cárrech de la seva personalitat que 's va fent sòlida; es en Domenge, que sense exageracions y evolucionant seduhit per la naturalesa olotina, va desprenentse de les dureses que caracterisavan al paissatge catalá de fá algún temps, suavisantlo, afinant y discutint el color y vigorisant el dibuix. En Domenge es un *pintor* y ab aixó tot queda dit, comparat ab els que tant sols *ne fan*.

Pera mi, ab el gust de contemplar aquestes dugues personalitats, ja 'n tindria prou pera no recarme l' haber

visitat la Exposició olotina, pero ademés m' esperaban allí altres sorpreses agradables que me la farán recordar quan temps á venir y ab un seguit de esforços, puguin cullir el fruyt que ara van plantant ab molta pena y dolor, pero ja ab apariencies d' éxit, els artistes olotins.

(Acabará.)

SECCIÓ COMARCAL.

BANYOLAS.

21 de Septiembre.

El día 24 del próxim Octubre tenim nostra festa major, sembla que com cada any hi haurá molta animació, segons se diu son quatre les orquestes forasteres que están ja contractades, sense contar les dos de aquesta vila, també hi tindrem funcions teatrals y molts altres divertiments que seria llarch enumerar.

El sermó del ofici, que cada any s' acostuma á predicar ab llengua forastera ó siga ab la parla de Cervantes, suposo que enguany també seguirá la mateixa rutina, quan millor seria que 'l fessen en nostra parla, sigui tant sols per la gent senzilla que 'n trauria més profit y á més no sé perque á casa nostra se 'ns te de volguer fer comprendre les coses en un llenguatge de fora.

Demá se celebrarà l' aplech de Sant Maurici en el lloch de Pujarnol, prop la font del salt d' en Vila, lloch molt pintoresch y agradable y en el que hi acudeix moltíssima de gent.

Son molts els forasters que comensan ja á desfilar, pero encara n' hi ha una voladeta que estarán en nostra companyia hasta pasat aquest mes.

Fa ja alguns dies que resideix en sa propietat del vehí poble de Camós, la senyora Marquesa de Llinás.

Que li sia grata la estada á fi de puga continuar venint com fa cada any.

Actualment som ben tendres, gracias á les últimes plujes els raims han guanyat bastant comensantse ja la cullita.

Nostra Lliga va rebre un atent ofici de la